

Sygn. akt **I 1 C 2108/15**

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 7 stycznia 2016 r.

Sąd Rejonowy w Gdyni I Wydział Cywilny w składzie:

Przewodniczący: SSR Anna Stolarska

Protokolant: st. sekr. sąd. Marta Bona

po rozpoznaniu w dniu 7 stycznia 2016 r. w Gdyni na rozprawie

sprawy z powództwa **Miasta S. W. - Zarządu (...)** w W.

przeciwko **I. K.**

o zapłatę

I zasądza od pozwanego I. K. na rzecz powoda Miasta S. W. - Zarządu (...) w W. kwotę 1.352,00 zł (jeden tysiąc trzysta pięćdziesiąt dwa złote) wraz z następującymi ustawowymi odsetkami:

- od kwoty 270,40 zł od dnia 15 maja 2014 roku do dnia zapłaty,
- od kwoty 270,40 zł od dnia 27 maja 2014 roku do dnia zapłaty,
- od kwoty 270,40 zł od dnia 28 maja 2014 roku do dnia zapłaty,
- od kwoty 270,40 zł od dnia 8 sierpnia 2014 roku do dnia zapłaty,
- od kwoty 270,40 zł od dnia 18 września 2014 roku do dnia zapłaty;

II zasądza od pozwanego I. K. na rzecz powoda Miasta S. W. - Zarządu (...) w W. kwotę 300,00 zł (trzysta złotych) tytułem zwrotu kosztów postępowania.

UZASADNIENIE

Powód Miasto S. W. – Zarząd (...) w W. wniósł o zasądzenie od pozwanego I. K. kwoty 1.352,00 zł wraz z odsetkami ustawowymi od kwot: 270,40 zł od dnia 15 maja 2014 r. do dnia zapłaty, 270,40 zł od dnia 27 maja 2014 r. do dnia zapłaty, 270,40 zł od dnia 28 maja 2014 r. do dnia zapłaty, 270,40 zł od dnia 8 sierpnia 2014 r. do dnia zapłaty, 270,40 zł od dnia 18 września 2014 r. do dnia zapłaty oraz o zasądzenie kosztów procesu. W uzasadnieniu pozwu powód wskazał, iż pozwany I. K. w dniach: 30 kwietnia 2014 r., 12 maja 2014 r., 13 maja 2014 r., 24 lipca 2014 r. i 3 września 2014 r. korzystał z komunikacji miejskiej nie posiadając ważnego dokumentu przewozu. Nadto powód wskazał, iż za każdy z w/w przejazdów zobowiązał pozwanego do zapłaty kwoty po 266,00 zł tytułem opłaty dodatkowej oraz należności przewozowej w wysokości 4,40 zł.

(pozew – k. 2-2v., 9-9v.)

Nakazem zapłaty wydanym w postępowaniu upominawczym w dniu 16 lutego 2015 r. Referendarz sądowy Sądu Rejonowego w Gdyni orzekł zgodnie z żądaniem pozwu.

(nakaz zapłaty – k. 12)

Z uwagi na niemożność doręczenia przedmiotowego nakazu zapłaty, stosownie do treści art. 502¹ § 1 k.p.c., Sąd Rejonowy w Gdyni postanowieniem z dnia 27 lipca 2015 r. uchylił nakaz zapłaty i zawiesił postępowania w sprawie.

(postanowienie – k. 18)

Postanowieniem z dnia 21 października 2015 r. Sąd Rejonowy w Gdyni podjął postępowanie w sprawie, a następnie ustanowił kuratora sądowego dla pozwanego nieznanego z miejsca pobytu.

(postanowienie – k. 32, zarządzenie – k. 33)

W piśmie procesowym z dnia 26 listopada 2015 r. kurator sądowy oświadczył, iż podejmowane przez niego czynności nie doprowadziły do ustalenia miejsca pobytu pozwanego I. K.. Kurator nie zakwestionował zasadności złożonego pozwu ani wiarygodności dołączonych do niego dokumentów, niemniej jednak wniósł o oddalenie powództwa.

(pismo procesowe – k. 56)

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Dnia 30 kwietnia 2014 r. I. K. podróżował komunikacją miejską – autobusem linii nr (...) należącym do Zarządu (...) w W.. Na trasie przejazdu autobusu miała miejsce kontrola biletów.

Z uwagi na brak ważnego dokumentu przewozu, I. K. otrzymał od kontrolera biletów wezwanie do zapłaty za przejazd obejmujące wezwanie do uiszczenia w terminie 14 dni należności za przewóz w wysokości 4,40 zł oraz opłaty dodatkowej w kwocie 226,00 zł. I. K. pokwitował osobiście odbiór wezwania do zapłaty.

okoliczność niesporna, a nadto wezwanie do zapłaty – k. 4

Dnia 12 maja 2014 r. I. K. podróżował komunikacją miejską – autobusem linii nr (...) należącym do Zarządu (...) w W.. Na trasie przejazdu autobusu miała miejsce kontrola biletów.

Z uwagi na brak ważnego dokumentu przewozu, I. K. otrzymał od kontrolera biletów wezwanie do zapłaty za przejazd obejmujące wezwanie do uiszczenia w terminie 14 dni należności za przewóz w wysokości 4,40 zł oraz opłaty dodatkowej w kwocie 226,00 zł. I. K. pokwitował osobiście odbiór wezwania do zapłaty.

okoliczność niesporna, a nadto wezwanie do zapłaty – k. 5

Dnia 13 maja 2014 r. I. K. podróżował komunikacją miejską – autobusem linii nr (...) należącym do Zarządu (...) w W.. Na trasie przejazdu autobusu miała miejsce kontrola biletów.

Z uwagi na brak ważnego dokumentu przewozu, I. K. otrzymał od kontrolera biletów wezwanie do zapłaty za przejazd obejmujące wezwanie do uiszczenia w terminie 14 dni należności za przewóz w wysokości 4,40 zł oraz opłaty dodatkowej w kwocie 226,00 zł. I. K. pokwitował osobiście odbiór wezwania do zapłaty.

okoliczność niesporna, a nadto wezwanie do zapłaty – k. 6

Dnia 24 lipca 2014 r. I. K. podróżował komunikacją miejską – autobusem linii nr (...) należącym do Zarządu (...) w W.. Na trasie przejazdu autobusu miała miejsce kontrola biletów.

Z uwagi na brak ważnego dokumentu przewozu, I. K. otrzymał od kontrolera biletów wezwanie do zapłaty za przejazd obejmujące wezwanie do uiszczenia w terminie 14 dni należności za przewóz w wysokości 4,40 zł oraz opłaty dodatkowej w kwocie 226,00 zł. I. K. pokwitował osobiście odbiór wezwania do zapłaty.

okoliczność niesporna, a nadto wezwanie do zapłaty – k. 7

Dnia 3 września 2014 r. I. K. podróżował komunikacją miejską – autobusem linii nr (...) należącym do Zarządu (...) w W.. Na trasie przejazdu autobusu miała miejsce kontrola biletów.

Z uwagi na brak ważnego dokumentu przewozu, I. K. otrzymał od kontrolera biletów wezwanie do zapłaty za przejazd obejmujące wezwanie do uiszczenia w terminie 14 dni należności za przewóz w wysokości 4,40 zł oraz opłaty dodatkowej w kwocie 226,00 zł. I. K. pokwitował osobiście odbiór wezwania do zapłaty.

okoliczność niesporna, a nadto wezwanie do zapłaty – k. 8

I. K. nie uiszczył na rzecz Miasta S. W. - Zarządu (...) w W. żadnej z ww. kwot.

okoliczność bezsporna

Sąd zważył, co następuje:

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie wyżej wskazanych dowodów z dokumentów przedłożonych przez stronę powodową w toku postępowania. Dowody uznane zostały za wiarygodne w całości, albowiem nie budziły one zastrzeżeń Sądu, co do autentyczności i prawdziwości twierdzeń w nich zawartych, nadto nie były kwestionowane przez stronę przeciwną.

W ocenie Sądu powództwo w całości zasługiwało na uwzględnienie.

Zgodnie z treścią art. 16 ust. 1 ustawy z dnia 15 listopada 1984 roku Prawo przewozowe (Dz. U. z 2012 r., poz. 1173 ze zmianami) – umowę przewozu zawiera się przez nabycie biletu na przejazd przed rozpoczęciem podróży lub spełnienie innych określonych przez przewoźnika lub organizatora publicznego transportu zbiorowego warunków dostępu do środka transportowego, a w razie ich nieustalenia – przez samo zajęcie miejsca w środku transportowym. Stosownie zaś do treści art. 33a ust. 3 ww. ustawy – w razie stwierdzenia braku odpowiedniego dokumentu przewozu przewoźnik lub organizator publicznego transportu zbiorowego albo osoba przez niego upoważniona pobiera właściwą należność za przewóz i opłatę dodatkową albo wystawia wezwanie do zapłaty, zaś dochodzenie roszczeń w postępowaniu sądowym przysługuje przewoźnikowi po bezskutecznym wezwaniu zobowiązanego do zapłaty, które uważa się za bezskuteczne, jeżeli dłużnik nie zapłacił dochodzonych należności w terminie 3 miesięcy od dnia doręczenia wezwania do zapłaty (art. 75).

W niniejszej sprawie powód Miasto S. W. – Zarząd (...) w W. domagał się zasądzenia od pozwanego I. K. kwoty 1.352,00 zł, wskazując, iż pozwany nie uiszczył pięciu opłat za przejazd komunikacją miejską, wobec czego zobowiązany jest do zapłaty pięciu należności za przewóz wraz z opłatą dodatkową za brak odpowiedniego dokumentu przewozu.

Kurator ustanowiony dla pozwanego I. K., którego miejsce pobytu nie jest znane, nie zakwestionował ani zasadności złożonego pozwu ani wiarygodności dołączonych do niego dokumentów, ani też wysokości żądania powoda, wobec czego należało uznać stan faktyczny sprawy za bezsporny. Skoro z przedstawionych dowodów wynika, że pozwany I. K. pięć razy odbył podróż środkiem transportu należącym do powoda nie posiadając biletu, to zobowiązany jest on do uiszczenia na rzecz powoda zarówno właściwej należności za każdy z tych przewozów, jak i opłaty dodatkowej za odbycie każdego z tych przejazdów bez biletu.

Mając na uwadze powyższe Sąd w punkcie I wyroku, na podstawie art. 16 w zw. z art. 33a ust. 3 w zw. z art. 75 ustawy z dnia 15 listopada 1984 r. - Prawo przewozowe, zasądził od pozwanego na rzecz powoda kwotę 1.352,00 zł wraz z odsetkami ustawowymi od pięciu kwot po 270,40 zł za okres od dnia następnego po upływie 14-dniowego terminu płatności żądanej kwoty do dnia zapłaty.

O kosztach postępowania Sąd orzekł w punkcie II wyroku zgodnie z zasadą odpowiedzialności za wynik procesu na podstawie art. 98 k.p.c. w zw. z art. 108 § 1 k.p.c. w zw. z § 6 pkt 2 w zw. z § 2 ust. 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 roku w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (Dz. U. z 2013 r.,

poz. 490), a także na podstawie § 1 ust. 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 13 listopada 2013 roku w sprawie określenia wysokości wynagrodzenia i zwrotu wydatków poniesionych przez kuratorów ustanowionych dla strony w sprawie cywilnej (Dz. U. z 2013 roku, poz. 1476), zasądając od pozwanego - jako strony przegrywającej niniejszy proces - na rzecz powoda kwotę 300,00 zł tytułem zwrotu kosztów procesu, na którą składają się kwoty: 30,00 zł tytułem uiszczonej opłaty sądowej od pozwu, 90,00 zł tytułem uiszczonej przez powoda zaliczki na wynagrodzenie kuratora sądowego oraz 180,00 zł tytułem kosztów zastępstwa procesowego.